

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven.

(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 24/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag er en klargøring af overgangsreglerne i den lovgivning, som vi vedtog i december måned 1979. Det er et meget teknisk betonet lovforslag, hvilket dog næppe vil forhindre, at der i udvalget vil blive en dybtgående diskussion om nogle af de principper, der er anvendt for overgangen, og jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne sige, at vi er indstillet på et omfattende og grundigt arbejde i udvalget med henblik på at sikre, at denne overgangsordning bliver udformet på en måde, der er fuldt retfærdig for alle.

Brixtofte (V):

Jeg lyttede interesseret til det forrige indlæg. Hvis man går ind for en overgangsordning, der er fuldt retfærdig, går jeg også ud fra, at socialdemokratiets ordfører dermed har taget afstand fra det foreliggende lovforslag og i stedet for vil gå ind på de tanker, som vi andre har omkring en overgangsordning på dette felt.

Må jeg allerførst sige, at der på dette område virkelig er tale om lovsjusk. Da vi i december behandlede forslaget, måtte ministeren stille ikke mindre end otte ændringsforslag ved anden behandling. Ved tredje behandling måtte han stille yderligere fire ændringsforslag, hvoraf det ene var et underændringsforslag til ministerens eget ændringsforslag, som skulle tydeliggøre hans eget ændringsforslag, der var et ændringsforslag til et tidligere ændringsforslag. Lovsjusk. Nu er man oven i købet nødt til endnu en gang at komme her en måned senere med endnu et forslag, der i virkeligheden er et nyt ændringsforslag til det, man har vedtaget i december.

Hvis vi kigger på indholdet, kunne man jo håbe, at ministeren i mellemtiden var blevet

klogere, at ministeren havde fundet ud af, at det ikke var de erhvervsdrivende med store indtægter, der tegner disse ordninger, men at det var lønmodtagere med ganske almindelige indtægter. Med den viden og med viden om, hvordan ministerens forslag ramte mange tusinder af mennesker, der har tegnet kapitalpensionsordningerne, kunne man håbe, at ministeren var kommet frem til et forslag, der kunne mildne virkningerne af hans forslag.

Jeg troede sådan set, da jeg hørte, at der nu kom et initiativ fra skatteministeren på dette område, at ministeren var blevet klogere, at han kom med et forslag, der virkelig mildnede virkningerne, så vi ikke fik en urimelig lov med tilbagevirkende kraft. Ikke desto mindre er lovforslaget udtryk for det stik modsatte. Vi får nu i vores lovgivning klart defineret et helt nyt begreb omkring fortjeneste. Medens alle almindelige mennesker i dette land og skattemyndighederne indtil denne dato troede, at en gevinst fremkom, når man købte til en lavere kurs og solgte til en højere kurs, en gevinst, som man eventuelt skulle beskattes af, får vi med dette lovforslag – hvis det vedtages – et helt nyt overskudsbegreb: et fortjenestebegreb.

Ministeren mener, at selv om man har lidt et tab ved at sælge til en kurs, der er lavere end købskursen, er der tale om en fortjeneste, der skal beskattes, endda med 40 pct. Lad os tage et eksempel. Mange af de mennesker, der har tegnet kapitalpensionsordninger, f. eks. tilbage i 1960'erne, har købt obligationer. Det var bedre tider og med en anden regering dengang, og hvor man havde kurser omkring 95. Det kunne være 5-6 pct.s obligationer til kurs 95. Disse obligationer er ved nytårstid noteret omkring kurs 50. Hvis vedkommende, der havde købt dem, bliver pensionist f. eks. om et par år og kursen til den tid er 80, så vil alle almindelige mennesker sige: det var vel nok synd for denne mand, for han havde købt til kurs 95, og han sælger til kurs 80, og dermed har han fået et tab.

Men ministeren siger: i mellemtiden har kursen været helt nede på 50, og så skal man regne fra dette udgangspunkt og betale 40 pct. skat af forskellen. Jeg har aldrig hørt om, at man tidligere har lavet en lovgivning på den måde, som beskatter pensionister, der lider kurstab. Aldrig før. Jeg vil håbe, at det,

[Brixtofte]

den socialdemokratiske ordfører sagde, er udtryk for, at man også i udvalget fra socialdemokratisk side er indstillet på at ændre dette forslag, så man får taget de virkninger med tilbagevirkende kraft ud af den ordning, der blev gennemført i december, og at man ikke vil gennemføre et fortjenestebegreb, der går ud på, at fortjeneste er noget, som opstår, selv om man får en mindre kurs, når man sælger, end den kurs, da man købte.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti havde ikke lod eller del i den konfiskatoriske forøgelse af beskatningen på kapitalpensioner, som blev vedtaget af et folketingsflertal i december måned. Derfor kan jeg også meddele, at det konservative folkeparti vil vende sig imod det foreliggende lovforslag, som ikke lægger op til en lempelse af pensionsskatten, snarere tværtimod. Hvordan skal befolkningen kunne føle tryghed, når der, som på dette område, finder indgreb sted i velerhvervede rettigheder og indgåede aftaler?

På pensionsbeskatningsområdet skalter og valter regeringen med den enkelte familie. Når skatteministeren nu kun godt en måned efter vedtagelsen af de forhøjede afgifter i pensionsbeskatningsloven fremsætter et nyt lovforslag på dette område, forårsaget af de problemer, der er opstået ved den praktiske gennemførelse af decemberloven, og for – som ministeren udtrykker det i sin fremsættelsestale – at bringe tingene helt på det rene, kan det kun opfattes som et yderligere bevis på det lovjaskeri, som fandt sted i forbindelse med gennemførelsen af den såkaldte krisepakke. Dette lovforslag gør imidlertid ikke reglerne bedre. Det viser sig nu, at man ønsker klargjort, at under indbetalinger til kapitalpensionskontoer vil man også indbefatte forskellen mellem kursværdien af kontoens værdipapirbeholdning pr. den 31. december 1979 og kursværdien ved frigivelsen.

At der i de fleste tilfælde vil opstå en kursgevinst fra 31. december 1979, til de enkelte opsparingskonti hæves, beror navnlig på, at de fleste opsparere vil have anbragt deres kapitalpensionsformuer i obligationer, der kan forventes udtrukket kort efter kapitalens frigivelse. Da restløbetiden således til den tid vil være væsentlig kortere end nu, er det overvejende sandsynligt, at værdipapirer-

ne i afgiftsberigtigelsesøjeblikket vil have en væsentlig højere kursværdi, end de havde pr. 31. december 1979. Denne kursgevinst er simpelt hen et integreret led i den effektive rente, opspareren har regnet med i investeringsøjeblikket. At betragte denne fremtidige kursstigning som indbetaling er en væsentlig forvriddning af dette ords sædvanlige betydning. Men hertil kommer, at de enkelte opsparere normalt slet ikke vil have opnået den således beregnede kursgevinst. Praktisk taget alle obligationer, der ligger ved disse konti, vil være indkøbt til højere, i mange tilfælde langt højere kurser end dem, der var gældende 31. december 1979, og konsekvensen af det nye forslag vil altså være, at opspareren vil få overført til 40 pct. beskatning en langt større kursgevinst, end han har haft, nemlig et beløb svarende til de indtil da indtrufne kurstab.

Ministeren ønsker altså en kapitalpensionists tab beskattet. Også af den grund må dette lovforslag naturligvis afvises, fordi det indeholder bestemmelser med tilbagevirkende kraft. Man burde have fremsat et helt andet forslag, nemlig et forslag om ophævelse af loven fra december eller i det mindste dennes bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

Ove Jensen (FP):

I den korte tid, skatteministeren har haft sit embede, har han været et dyrt bekendtskab for landets skatteydere, og der er åbenbart ingen grænser for, hvilke metoder skatteministeren vil bruge, når det gælder om at give skatteskruen en ekstra omgang.

Med dette forslag om ændring af pensionsbeskatningsloven vil skatteministeren have indført et helt nyt princip i skattelovgivningen. Hidtil har det dog været sådan, at kun indtægter og fortjenester er blevet brandbeskattet, men nu ønsker skatteministeren, at pensionister også skal beskattes af tab, de har haft på obligationer i forbindelse med deres opsparing. Hermed må grænsen for uanstændig lovgivning da vist være nået.

Da vi for godt en måned siden i forbindelse med decemberpakken også havde pensionsbeskatningsloven til behandling, påviste vi de mange urimeligheder, forslaget ville få for pensionisterne. Vi stemte dengang imod den skatteskærpelse, der fandt sted, og det

[Ove Jensen]

vil vi selvfølgelig også gøre nu. Ud over, at forslaget er helt urimeligt og pensionist-fjendtligt – man kan naturligvis ikke beskatte folk af tab, de har haft – er det også et godt eksempel på, hvor dårligt forberedt skatteministerens forslag er, når de fremsættes i folketinget, idet det som sagt kun er godt en måned siden, vi sidst havde denne lovgivning til behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ventet lød der mange hårde ord fra borgerlig side om lovsjusk i denne forbindelse. Vi vil ikke deltage i denne hetz. Det er en helt naturlig ting, at et lovforslag må ændres, når det under den praktiske udformning af det viser sig, at et begreb er manglende præciseret. Vi støtter det foreliggende lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man kan sandelig ikke påstå, at venstre og de konservative optræder kristeligt i denne sag. I himlen er der som bekendt mere glæde over én synder, der omvender sig, end over én, der ikke har omvendelse behov. Jeg opfatter lovforslaget som et forsøg fra skatteminister Hjortnæs' side på at klargøre punktet og tage hensyn. Om evnerne har stået mål med den hensigt, jeg antager har ligget bag ministerens udspil her, synes jeg vi skal lade arbejdet i udvalget afgøre.

Jeg skal på den radikale gruppes vegne sige, at vi gerne vil undersøge forslaget i udvalget og tage stilling til det dér.

Formanden:

Vi fik ikke stedet for bibelcitater, men det kan vi få senere.

Bollmann (CD):

Det er rigtigt, at også CDs gruppe stemte for, da vi behandlede det daværende forslag i december måned. Det gjorde vi, fordi vi fandt det betydelig blidere end det oprindelig fremsatte, og det er i hvert fald en kendsgerning, at en del – måske det meste – af den tilbagevirkende kraft derved blev fjernet.

Nu foreslås der en ændring deraf, og både i bemærkningerne og den skriftlige fremsættelse til det lovforslag, vi behandler her, prøver ministeren at give det indtryk af, at der kun er tale om lidt teknik, der skal strammes op. Man siger bl. a., at det kan drages i tvivl,

om der er hjemmel til at inddrage værdien af kursstigninger på værdipapirer, der er i behold, under den forhøjede afgiftsberegning.

Jeg er ganske enig i, at det kan drages i tvivl, og jeg mener heller ikke, at spørgsmålet om den stigning har været inde i debatten i december; det har i hvert fald ikke været en forudsætning for CDs vedkommende. Hvis ministeren vil påstå, det har været forudsat i de ændringsforslag, som blev behandlet i allersidste øjeblik, vil jeg bede ministeren oplyse, hvor man kan se det. Hvis det havde været det, havde der vel ikke været grund til at fremsætte noget forslag om ændring af det. Hvis ministeren ikke kan gøre det i dag, er jeg fuldt tilfreds med, at det sker under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil også gerne understrege, at hvis det kan lykkes at overbevise regeringen og socialdemokratiet om, at de regler, der gælder for 60-årige, egentlig også burde gælde for alle andre, kan man roligt regne med CDs støtte hertil.

Men som sagt, da vi ikke på noget tidspunkt har givet tilsagn om en yderligere stramning som foreslået her, skal jeg oplyse, at vi ikke har nogen som helst interesse i at støtte forslaget.

Waldorff (VS):

I modsætning til hr. Bollmann troede jeg faktisk, at de ting, som nu bliver lagt frem i et særligt lovforslag – præcisering angående opgørelse af kursværdien – var indeholdt i det oprindelige lovforslag, men da jeg ikke vil påstå, at jeg ligefrem er ekspert i pensionslovgivningen, vil jeg overlade det til skatteministeren at køre diskussionen i den sag.

Det er selvfølgelig heller ikke det afgørende. Jeg mener, det er rigtigt, at man i opgørelsen over fremtidige værdistigninger på en kapitalpensionskonto også medregner de kursværdistigninger, der bliver tale om, og derfor kan vi selvfølgelig støtte forslaget.

Hvad angår alt det, der er sagt om lovsjusk og dette, at man allerede omkring halvanden måned efter vedtagelsen af en lov skal til at rette i den, vil jeg sige, at hvis det er det eneste, man bliver nødt til at rette, er jeg lige ved at være imponeret, for pensionsbeskatningsloven er nok det nærmeste, skatte-lovgivningen overhovedet kommer til de masureiske sumpe; hvis det er lykkedes embedsmændene kun at lave én udeladelse i forbin-

[Waldorff]

delse med denne lovgivning, synes jeg, det er flot.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er selvfølgelig slemt, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at venstre og de konservative er ukristelige, men det kan vel gå. Det bliver værre for mig, når jeg nu må tilstå, at jeg har nøjagtig den samme holdning, som venstre og de konservative har til dette spørgsmål. Vi har hverken lod eller del i denne pensionslovgivning, som blev vedtaget før jul, og vi synes, det er noget rigtig sjusk, at man nu kommer et stykke tid efter og vil ændre lovgivningen, at det altså ikke engang kan ordnes administrativt, men at man skal have en helt ny lovgivning på området. Derfor synes jeg også, at skatteministeren må give udvalget tid til igen at dybdebore hele pensionsbeskatningssystemet. Det kan ikke være rimeligt, at vi om halvanden måned igen skal have en ny lovgivning på dette område fra skatteministeren, og det bliver jo resultatet, hvis vi ikke får gennemarbejdet problemet fra bunden af nok en gang. Jeg håber, ministeren vil give tilsagn om, at vi kan begynde på en frisk på dette område.

Flygaard (DR):

Under den udvalgsbehandling, der fandt sted i skatte- og afgiftsudvalget, nåede man jo frem til en række ændringsforslag, der havde det fælles sigte, at der skulle være et skæringspunkt pr. 31. december 1979, således at man beskattede med den højere procent, for så vidt angik indbetalinger og tilvækst efter denne dato. Da det foreliggende lovforslag for mig at se kun er en klargøring af denne problemstilling, er jeg meget overrasket over de bemærkninger, der er kommet fra forskellig borgerlig side her i salen.

Retsforbundet vil derfor se med velvilje på det foreliggende forslag under udvalgsbehandlingen.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget, der jo har karakter af en teknisk ændring og afklaring. At enkelte partier har villet benytte anledningen til at rejse en ny politisk debat om den netop gennemførte ændring i pensionsbeskatningsloven, undrer i og for sig ikke mig så meget:

det er jo vilkårene, hr. Flygaard. Jeg finder ikke selv nogen anledning til at genoptage denne politiske debat, men nogle enkelte kommentarer må jeg imidlertid knytte til hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard.

Hr. Brixtofte taler om lovsjusk igen, og hr. Gammelgaard er også tilbøjelig til at bruge lidt stærke ord. Ja men hvad er egentlig anledningen, hr. Brixtofte? Anledningen er jo, at hr. Brixtofte og hans parti og hr. Gammelgaard og hans parti først kørte en vældig kampagne i offentligheden mod, at regeringen fremsatte lovforslag om en ensartet afgift på 40 pct. for disse ordninger. Det er tilbagevirkende kraft, det går sandelig ikke, sagde man. Man fik en vældig presse på det, og det gav også politisk genklang her i folketings salen. Det var ret åbenbart, at som holdningen var, var der ikke flertal for at give disse love det, man kaldte tilbagevirkende kraft.

Så vedtog man, at stigningen skulle træde i kraft pr. 31. december 1979. Ja men så kan det da ikke undre nogen – og slet ikke hr. Brixtofte, med den viden hr. Brixtofte har, og med det kendskab hr. Brixtofte har til kapitalmarkedet og alle de mange forskellige muligheder, som knytter sig dertil – at det rejser et utal af praktiske problemer i forbindelse med overgangsordninger.

Alle disse problemer er for så vidt blevet afklaret. Men der står altså et enkelt problem tilbage, som har rejst sig under de løbende drøftelser, der har været med de berørte organisationer, pengeinstitutter osv., og det er, om kursstigninger, som finder sted efter den 31. december, også skal ind under afgiftsstigningen på lige fod med renter osv.

Jeg må i den forbindelse sige til hr. Bollmann, at der dog aldrig nogen sinde har været tvivl om, at samtlige tilskrivninger af indtægter, der måtte komme til disse ordninger efter den 31. december 1979, skulle belægges med 40 pct., det var det helt klare og åbenbare formål med det, der skete.

Nu blev der altså rejst tvivl om, hvorvidt kursstigningerne faktisk var med, og det er det, vi søger juridisk fuldstændig klarlagt med dette lovforslag. At det så giver anledning til de kommentarer, som hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard kommer med, undrer mig som sagt ikke. Men den egentlig, skal vi sige skyldige i de problemer, der opstår, er i virkeligheden de partier, som har rejst hele debatten om det med den tilbagevirkende

[Ministeren for skatter og afgifter]

kraft; det er herved, de mange praktiske problemer rent faktisk opstår.

Til sidst vil jeg sige følgende: hvis kursen pr. 31. december 1979 faktisk var højere end på anskaffelsestidspunktet og vi fulgte det, som hr. Brixtofte tilsyneladende nu procederer på, nemlig at man skulle gå ud fra kursværdien på anskaffelsestidspunktet og ikke den 31. december, ville hr. Brixtofte så ikke også anvende det med den tilbagevirkende kraft, ville forargelsen så ikke være nøjagtig lige så stor?

Det her foreslåede er i virkeligheden den eneste praktisk mulige løsning på dette problem. Skæringsdatoen er af folketingets flertal fastsat til den 31. december, og samtlige indtægtslister skrives efter denne dato skal belægges med 40 pct. Det er det, der bliver fastslået helt klart i dette lovforslag.

Brixtofte (V):

Jeg undrer mig naturligvis over, at det er venstre og de konservative, der nu skal have ansvaret for, at regeringen ikke kan finde sine egne ben, men ustandselig må lave sine egne lovforslag om. Det kan da ikke være os kritikere, der skal have ansvaret for, at ministeren ikke én gang for alle kan finde ud af, hvad det er, han vil. Derfor er lovsjusk ministerens ansvar; det kan han ikke give til oppositionen.

Når der er en sådan forargelse, er det, fordi der vil være sket noget nyt i skattelovgivningens Danmarkshistorie, hvis man vedtager dette forslag. Så vil man nemlig for første gang – og det er under denne regering – definere et tilfælde som fortjeneste, hvor man får mindre ved salg af sin obligation end det, man købte den for. Det er Danmarkshistorie, for jeg har aldrig hørt om, at fortjeneste kan defineres på en sådan måde. For alle os andre almindelige mennesker er det fortjeneste, når man får mere for det, man sælger, end det, man har givet for det. Derfor er det ikke så underligt, hr. minister, at vi undrer os; det er et ganske nyt princip.

Jeg vil for øvrigt gøre opmærksom på, at der er mange andre områder i det, der er vedtaget, hvor der har været lovsjusk, og det vil vi naturligvis fremføre under udvalgsbehandlingen, fordi det er mindre ting.

Må jeg til allersidst sige dette: ministeren taler om den megen presseomtale af det fore-

liggende forslag. Ja men er der nogen, ministeren kan tænke på i den forbindelse, er det nok ministerens egne partifæller.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne gøre en kort bemærkning til hr. Brixtofte, der nu siger, at der er tale om et helt nyt fortjenestebegreb. Hr. Brixtofte er jo en kyndig mand; måske vil hr. Brixtofte være så venlig at forklare, hvordan man opgør fortjeneste efter reglerne om kapitalvindingsbeskatning.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg troede, ministeren kendte den lov. Der tager man enten udgangspunkt i en vurdering eller i anskaffelsessummen, og det er det samme princip, man burde indføre her.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Pr. 31. december er der en kursfastsættelse. Det er udgangspunktet, på samme måde som man kan anvende vurdering.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Det er ganske væsentligt, for dér er nemlig forskellen: man kan enten vælge vurderingen eller anskaffelsesprisen, og hvis man har købt til en højere pris end vurderingen, må man naturligvis tage det som udgangspunkt. Nøjagtig det samme burde være tilfældet her, og det burde ministeren vide.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Brixtofte erklærede før, at der var tale om et nyt fortjenestebegreb. Fortjeneste, sagde hr. Brixtofte, er forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen, men nu har vi altså fået præciseret gennem hr. Brixtoftes argumentation, at det ikke altid er tilfældet. Det er jeg glad for.

Gammelgaard (KF):

Mange af de tekniske problemer, som hele dette lovarbejde har givet anledning til, skyldes kun én ting, nemlig at regeringen ikke har villet medvirke til at fjerne den tilbagevirkende kraft fra denne lovgivning. Havde man sagt, at kun nytegnede kapitalpensioner skal omfattes af de nye regler, havde man jo

[Gammelgaard]

ikke fået alle disse diskussioner frem og tilbage om tekniske spørgsmål. Men det ønskede regeringen ikke, den ønskede at fastholde den tilbagevirkende kraft.

Det er min opfattelse, at når man som her skærper en afgift, efter at opsparingen har fundet sted, hvad enten skærpelsen angår selve de opsparede beløb eller deres forrentning før eller efter ændringstidspunktet, er det udtryk for lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne understrege det, der er sagt om, at man skal gemme de helt store ord til situationer, hvor der virkelig er grund til dem. Her tænker jeg på de store ord om lovsjuskeri, og jeg ved ikke hvad, der er brugt i eftermiddag. Jeg tror, at der desværre nok skal komme lejligheder, hvor vi får mere brug for dem end netop denne gang.

Så bebrejdede formanden mig i milde vendinger, at jeg ikke gjorde opmærksom på, hvorfra jeg havde det citat fra Bibelen før. Jeg må nok tilstå, at det ikke var fuldstændig korrekt citeret, men nu skal jeg citere det fuldstændig korrekt og gøre opmærksom på, hvor jeg har det fra.

»Der er større glæde i Himlen over én synder, som omvender sig, end over hundrede, der ikke har omvendelse behov.« Det er fra Lukas, 15,7.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg er ked af, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke oplyser, hvem der er synderen. For så vidt jeg kan se, er synderen, der omvender sig, ordføreren for socialdemokratiet; det er ikke ministeren.

Formanden:

Og jeg må beklage, at hr. Bernhard Baunsgaard citerede forkert. Der står ikke »over hundrede«, men »over nioghalvfems retfærdige, som ikke trænger til omvendelse«.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I sin bog »Bevingede Ord« oplyser Vogel-Jørgensen, at man meget tit citerer netop

dette sted galt med nioghalvfems i stedet for hundrede.

Formanden:

Jeg tror, vi skal standse den debat, men jeg vil dog sige, at jeg foretrækker, at man søger i Bibelen og ikke hos Vogel-Jørgensen, når man vil kontrollere bibelteksters oprindelse og ægthed.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Hr. Bernhard Baunsgaard forstår ikke, hvorfor der tales med store ord i denne sag. Så vil jeg bede hr. Bernhard Baunsgaard om at tale med repræsentanter for de titusinder af mennesker, som er kommet i klemme ved den lovgivning, som her finder sted.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gætter på, at det ikke er titusind, men flere, der rammes af lovgivningen, men det er dette, at man bruger udtryk som, at de »er kommet i klemme«, og at dette er »lovsjusk«, fordi man vil lave en klagøring på dette punkt, jeg finder forkert.

Bollmann (CD):

Efter denne debat kommer man efterhånden i tvivl om, hvorvidt det er i skatte- og afgiftsudvalget, det skal behandles.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg ikke har nævnt noget om tvivl om tilskrivninger. Jeg må også fortsat hævde, at hvis ministeren har lov at være så stærkt i tvivl, at han har følt sig nødt til at komme med forslag om ændringer, har jeg også lov at konstatere, at kursstigninger ikke har været berørt i december. Jeg er glad for, at ministeren ikke har påstået det her. Det er muligt, at han har haft intentioner herom, men det kan ikke binde CD.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Jeg vil bare sige til hr. Bollmann, at det, som CD tilsluttede sig, og det princip, som der absolut ikke kan være nogen uenighed om, var, at enhver form for værdiforøgelse af en kapitalpensionskonto, som indtræffer

[Waldorff]

efter den 1. januar 1980, hvad enten det er rentetilskrivning, øget værdi af indestående midler, eller hvad man ellers kunne tænke sig, skulle underkastes en 40 pct.s og ikke en 25 pct.s beskatning, og det er klart nok det, som CD nu løber fra.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne – specielt til de konservative – sige, at man jo kan fortolke begrebet tilbagevirkende kraft så restriktivt, at næsten enhver form for ændring af den økonomiske lovgivning bliver umulig. Det ønsker retsforbundet ikke at medvirke til.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg har ikke forstået hr. Bollmann sådan, at hr. Bollmann løber fra sin indstilling til lovforslaget som helhed. Jeg har forstået hr. Bollmann således, at han har været i tvivl om, hvorvidt kursgevinster, som noteres efter 31. december, oprindeligt har været inddraget under lovens afgiftsregel, og jeg tror, at vi får denne usikkerhed afklaret under det fortsatte arbejde med lovforslaget, således at hr. Bollmann og centrum-demokraterne også vil medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag. Det skal ikke indfri nogle intentioner, jeg har haft, men klargøre retsreglerne, således at det, der helt åbenbart har været hensigten og formålet med lovforslaget, også bliver tilgodeset.

Det er i øvrigt heller ikke det, der har været rejst tvivl om under forhandlingerne med pengeinstitutterne. De har helt klart vidst, hvad det gik ud på, men har ment, at som bestemmelsen oprindeligt var formuleret, kunne der rejses tvivl om det, således at en person, som ikke ville acceptere, at han var afgiftsbelagt af sine kursstigninger, kunne vinde en sådan sag ved domstolene. For at undgå, at dette spørgsmål først blev afklaret ved en domstolsafgørelse om flere år, har jeg ment, det var rimeligt at få klargjort denne

regel allerede på nuværende tidspunkt. Det er baggrunden for, at lovforslaget kommer frem netop nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det politisk-økonomiske udvalg (31/1 80):

Udtræder: Ebba Strange
Nyt medl.: Gert Petersen

Miljø- og planlægningsudvalget (31/1 80):

Udtræder: Ingerlise Koefoed
Ny stedf.: Bjørn Poulsen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 1. februar, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.10